

РЕШЕНИЕ

№ 4966

гр. София, 14.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Петър Савчев**

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3103** по описа за **2024** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба от Е. Я. С., с адрес в [населено място] чрез адв. Г.Б. срещу Решение № 959 от 22.02.2024г. по нахд № 6982/2022г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 19 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 22-4332-003838 от 23.03.2022г., издадено от началник група към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, отдел "Пътна полиция" /ПП/, с което на Е. Я. С. е наложено административно наказание глоба в размер на 200,00 лв. на основание чл.179, ал.2 вр. с чл.179, ал.1, т.5 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение по чл.25, ал.1 от ЗДвП.

С жалбата се твърди, че оспореното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно. Сочи се, че СРС не е обсъдил обстоятелства от съществено значение. Посочва се, че актосъставителят не е пряк свидетел на ПТП и по тази причина е следвало да разпита присъстващите на място свидетели. Развиват се съображения за липса на мотиви относно разпоредбата на чл.45, ал.1 от ЗДвП предвид това, че касаторът се е движел по път с надлъжен наклон, както и за неправилна преценка на съда относно извършване на нарушението с пряк умисъл. Твърди се и че съдът неправилно е отчел като утежняващо обстоятелство увреждането на един от

автомобилите. Иска се оспореното решение и потвърденото с него НП да бъдат отменени или алтернативно глобата да бъде намалена съгласно минимума по закон.

Касаторът и процесуалният му представител не се явяват в съдебно заседание. С молба от 26.04.2024г. адв.Б. поддържа касационната жалба и претендира присъждане на сторените по делото разноски

Ответникът по касация - началник група при СДВР, отдел ПП не изразява становище по жалбата, не се явява в съдебно заседание и не се представлява,

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Намира оспореното решение за правилно.

Предмет на касационно оспорване е решение № 959 от 22.02.2024г. по нахд № 6982/2022г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК.

В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства от първоинстанционния съд в обжалваното решение /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК/.

От фактическа страна СРС е приел за установено следното:

На 21.02.2022г. около 10:00 ч. касаторът Е. С., управлявайки лек автомобил марка „С.“, модел „АХ“, с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място] по [улица] посока от [улица] към [улица] и пред №13 предприела маневра заобикаляне на паркирани от дясно на пътното платно по посока на движението й МПС-та и навлязла в насрещната пътна лента. В същото време в насрещната пътна лента по [улица], в обратна посока, свидетелят И. Й. К. управлявал лек автомобил марка „Т.“, модел „Л. К.“, с ДК № 415М805. Управлението от С. автомобил се ударил в него и вследствие на удара отскочил назад и ударил паркирания на улицата лек автомобил „Т.“, модел „Я.“, с ДК [рег.номер на МПС], нанасяйки му материални щети.

На място на ПТП-то пристигнали полицейските служители В. К. и С. С. и установили, че автомобилите не са премествани. Улицата била преградена от живущите, за да бъде запазено ПТП-то и да не преминават други ППС-та. Лекият автомобил „С.“ бил спрял странично на пътното платно в лявата му част, по посока на движението, като преминаването по улицата било невъзможно, а лекият автомобил „Т. Л. круизер“ бил плътно в дясната част на неговата посока на движение, с десните гуми в банкета. К. и С. установили, че ПТП-то е между лек автомобил „С. АХ“, управляван от С. и лек автомобил „Т. Л. К.“, управляван от свидетеля К., с претърпяло материални щети паркирано МПС лек автомобил „Т. Я.“. Констатирани били щетите по трите МПС-та. Полицейските служители приели, че преди удара водачката на „С.“-а е предприела маневра заобикаляне на паркирани МПС-та. Водачът на „Т. Я.“ заявил на полицейските служители, че се е опитал максимално да се отклони в дясно, за да предотврати удара със „С.“-а. Двата водачи са изпробвани за алкохол. Пробите били отрицателни. На място след ПТП-то и при идването на служителите на полицията бил свидетелят Р. Р..

Съставен е протокол за ПТП-то, в който са отразени установените щети по МПС-тата, които са участвали в ПТП-то. Изготвени са декларации от двамата водачи. Съставени

са и скици за ПТП-то. На 21.02.2022г. свидетелят В. К. съставил акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ на С. за нарушение с правна квалификация по чл.25, ал.1 от ЗДвП. Касаторът не е отразил в АУАН възражения. Такива били депозираны впоследствие. Въз основа на съставения АУАН е издадено оспореното наказателно постановление.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че описаното в НП нарушение е извършено и наложеното за него наказание е правилно определено.

Решението е правилно.

Съгласно чл.40, ал.1 от ЗДвП АУАН се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. В случая АУАН е съставен от свидетеля В.К., в присъствието на свидетеля С. С., който е присъствал при установяване на нарушението, тоест нарушение на изискванията на чл.40 от ЗАНН, както правилно е приел СРС не е допуснато. С показанията на свидетеля Р. Р. се установява, че полицейските служители са установили нарушението след разпит на присъстващите на място хора, а скицата за ПТП-то е изготвена и с негово участие. Освен това със събраните доказателства не се установяват свидетели очевидци на ПТП, а само лица, които са пристигнали на място след ПТП-то.

Съгласно чл.25, ал.1 от ЗДвП водач на пътно превозно средство, когато предприема каквато и да е маневра, вкл. заобикаляне на пътно превозно средство може да се отклони надясно или наляво по платното за движение, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път, но преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. В случая Е.С. е предприела заобикаляне без да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, а именно насрещно движещия се в лентата си на движение лек автомобил „Т. Л. круизер“. Преценката е следвало да направи С., тъй като тя е започнала маневрата заобикаляне, вкл. чрез навлизане в насрещното платно. Касаторът е следвало да съобрази местоположението, посоката и скоростта на движение на управлявания от свидетеля К. лек автомобил.

Според чл.45, ал.1 от ЗДвП на планински пътища и на пътища с голям надлъжен наклон, когато разминаването е невъзможно или е затруднено поради недостатъчна широчина на платното за движение, водачът на спускащото се превозно средство е длъжен да спре и да пропусне изкачващото се. Посочената разпоредба касае разминаването на автомобили по планински пътища и на пътища с голям надлъжен наклон. Е.С. не е за неправилно разминаване, а за неправилно извършена маневра заобикаляне чрез навлизане в насрещната пътна лента. При извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея /арг. чл.25, ал.2 от ЗДвП/. Следователно възражението, че в случая е приложимо правилото на чл.45, ал.1 от ЗДвП е неоснователно.

Не се споделят и аргументите за субективната страна на нарушението и за утежняващото обстоятелство, послужило за определяне на размера на наказанието. Е.С. е предприела заобикаляне без да съобрази местоположението, посоката и скоростта на движение на управлявания от свидетеля К. лек автомобил, което обективира пряк умисъл. Освен щетите на участвалите в ПТП автомобили са

причинени щети и на друг автомобил, който е бил паркиран. Щетите на паркирания автомобил са настъпили в резултат на неправилно извършената маневра от С., поради което правилно са отчетени като отегчаващо вината обстоятелство при определяне на наказанието. Основания за намаляване на размера на глобата не са налице.

От изложеното следва, че касационната жалба е неоснователна и недоказана. Оспореното съдебно решение е правилно и следва да се остави в сила.

При този изход на спора претенцията на касатора за присъждане на разноски е неоснователна, а ответникът не е претендирал присъждане на такива.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК във вр. с чл.63в, от ЗАНН,
СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ в сила Решение № 959 от 22.02.2024г., постановено по нахд № 6982/2022г. по описа на Софийски районен съд, 19 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: